DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)
28. juni 1989 *

I sag 270/87,

angående en anmodning, som College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Coöperatieve Melkverwerkingsvereniging DOC wa

mod

Produktschap voor Zuivel,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver til foderbrug (EFT 1968 I, s. 250) og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68 af 27. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelser ved ydelse af støtte for skummetmælk til foderbrug (EFT 1968 II, s. 375),

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne C. N. Kakouris og M. Diez de Velasco,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

efter at der er afgivet indlæg af:

— Coöperatieve Melkverwerkingsvereniging DOC wa, sagsøger i hovedsagen, ved advokat O. C. A. Millaard, Zwolle,

* Processprog: nederlandsk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent R. C. Fischer som befuldmægtiget, bistået af fuldmægtig Van Damme som sagkyndig,

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 26. januar 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 16. februar 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 4. september 1987, indgået til Domstolen den 9. september s.å., har College van Beroep voor het Bedrijfsleven (herefter benævnt »College van Beroep«) i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver til foderbrug (EFT 1968 I, s. 250) og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68 af 27. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelser ved ydelse af støtte for skummetmælk til foderbrug (EFT 1968 II, s. 375).

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag anlagt af en nederlandsk mejerivirksomhed, Coöperatieve Melkverwerkingsvereniging DOC wa, mod Produktschap voor Zuivel, det kompetente nederlandske organ for ydelse af nævnte støtte, for at få afgjort, om den pågældende virksomhed havde krav på støtte til visse mængder kærnemælk.

3 Ovennævnte virksomhed havde ansøgt om udbetaling af fællesskabsstøtte til visse mængder kærnemælk fremstillet af virksomheden til foderbrug.

4 Ved to afgørelser af 24. september og 24. oktober 1985 meddelte Produktschap voor Zuivel afslag på støtte, og ved en tredje afgørelse af 25. oktober 1985 krævede dette organ tilbagebetaling af en støtte, der allerede var ydet den pågældende virksomhed; det anførtes i begrundelsen for afgørelserne anført, at den pågældende kærnemælk var tilsat et »koncentreret mælkeprodukt«.

5 Da virksomheden ikke fik medhold i sine klager over disse afgørelser, anlagde den sag ved College van Beroep.

6 Virksomheden gjorde for den nationale ret gældende, at kærnemælk principielt skal indeholde 8% tørstof, for at der kan modtages støtte herfor, hvorfor virksomheden anvender følgende fremgangsmåde: »Efter smørfremstillingen udtrækkes det under processen anvendte skyllevand, som er blevet tilbage i kærnemælken, fra den søde kærnemælksrest. Den således koncentrerede søde kærnemælk sammenblandes herefter igen med den sure kærnemælksrest, som er opstået ved smørfremstillingen. Den sure kærnemælk egner sig ikke selv til inddampning«. Virksomheden anførte i denne forbindelse, at der ikke ved processen tilsættes stoffer, der ikke er tilladt, selv om en del af den omhandlede mængde kærnemælk først udskilles for derefter igen at blive tilsat i koncentreret form.

7 College van Beroep nåede til det resultat, at ifølge Zuivelverordening af 1968 (bekendtgørelse om mejeriprodukter) ydes der ikke støtte til kærnemælk, hvortil der er »tilsat andre stoffer«. Da denne nationale bestemmelse er fastsat til gennemførelse af de tilsvarende fællesskabsbestemmelser på dette område og har samme ordlyd, udsatte College van Beroep sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal Rådets forordning (EØF) nr. 986/68, navnlig udtrykket 'som ikke har fået nogen tilsætning' i artikel 1, litra a), sammenholdt med bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68 fortolkes således, at der er tale om tilsætning, der udelukker støtte, jfr. artikel 1 i forordning (EØF) nr. 986/68, såfremt der anvendes en fremgangsmåde, hvorved det i kærnemælken indeholdte skyllevand efter smørfremstillingen — for at nå det krævede indhold af tørstof — udtrækkes af den under smørfremstillingen udskilte søde kærnemælksrest, og hvorved den således koncentrerede søde kærnemælk herefter igen sammenblandes med den sure kærnemælk, der er opstået under smørfremstillingen?«

8 Vedrørende de faktiske omstændigheder, den retlige baggrund for hovedsagen samt retsforhandlingernes forløb og indlæggene for Domstolen henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

9 Det af den nationale ret forelagte spørgsmål omtaler en »tilsætning«, som eventuelt er til hinder for ydelse af den omhandlede støtte, idet artikel 1 i ovennævnte forordning (EØF) nr. 986/68 bestemmer, at det er en betingelse for ydelse af støtte, at mælken — og hermed kærnemælken — ikke har fået nogen tilsætning. Det skal imidlertid understreges, at hovedsagen ikke vedrører tilsætning af et stof, der ikke er fremstillet af mælk.

10 Det fremgår nemlig af forelæggelseskendelsen sammenholdt med sagens akter, at forarbejdningen af mælk til smør og udskilningen af biproduktet kærnemælk i den foreliggende sag efterfølges af en supplerende behandling:

— smørret skylles i vand,

— det herved opståede skyllevand indeholder ca. 4% tørstof og 96% vand, hvoraf det overskydende vand efterfølgende udtrækkes,

— restproduktet er en kærnemælk med et forhøjet indhold af tørstof,

— dette restprodukt blandes med den kærnemælk, der oprindelig opstod ved forarbejdningen af mælken, hvorved tørstofindholdet af denne kærnemælk forhøjes til 8%.

11 Følgelig ønsker den nationale ret med det forelagte spørgsmål i det væsentlige afgjort, om der ifølge fællesskabsreglerne kan ydes støtte til kærnemælk, som har undergået den ovenfor beskrevne supplerende behandling.

12 Inden besvarelsen af dette spørgsmål bemærkes, at artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 I, s. 169), som ændret, bestemmer, at der bl. a. ydes støtte til skummetmælk og kærnemælk, der er fremstillet inden for Fællesskabet, og som anvendes til foder, såfremt disse produkter opfylder bestemte betingelser.

13 Til gennemførelse af forordningens artikel 10, stk. 2, udstedte Rådet ovennævnte forordning (EØF) nr. 986/68, hvis stk. 1, som ændret, bestemmer:

»I denne forordning forstås der ved:

a) Mælk:

det af en eller flere køer udmalkede produkt, som ikke har fået nogen tilsætning, og som kun er blevet frataget en del af fedtstofferne;

b) Kærnemælk:

biproduktet fra forarbejdningen af sur eller syrnet mælk eller fløde til smør;

c) Skummetmælk:

mælk eller kærnemælk med et fedtindhold på højst 1%;

...«.

14 Til gennemførelse af artikel 10, stk. 3, i ovennævnte forordning (EØF) nr. 804/68 udstedte Kommissionen ovennævnte forordning (EØF) nr. 1105/68, som i artikel 1, stk. 2, bestemmer, at »støtten ydes kun for den mængde skummetmælk, der findes i den pågældende mængde mælk til foderbrug«.

15 Med henblik på besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål præciseres, at kærnemælk i henhold til artikel 1 i ovennævnte forordning (EØF) nr. 986/68 er et »biprodukt fra forarbejdningen af... mælk... til smør...«. Den pågældende bestemmelse vedrører således det produkt, der opnås ved forarbejdning af mælk til smør uden yderligere behandling.

16 Denne fortolkning støttes blandt andet af ordlyden af artikel 1, stk. 4, i ovennævnte forordning (EØF) nr. 1105/68, som ændret, der bestemmer, at kærnemælk, således som den fremtræder efter forarbejdningen af mælk til smør, og i dens egenskab af bestanddel, hvortil der kan ydes støtte, ikke må fortyndes på en måde, som ikke er forenelig med normale, anvendte produktionsmetoder.

17 Desuden støttes denne fortolkning af artikel 1, stk. 6, litra a), som indeholder en undtagelsesbestemmelse til kravet om, at minimumsindholdet af tørstof i kærnemælk skal være 8%, idet man ifølge bestemmelsen skal anvende gennemsnittet af de sædvanlige mindsteværdier i en medlemsstat eller i et område af en medlemsstat, hvis dette gennemsnit er højere. Omvendt bestemmer artikel 1, stk. 6, litra c), at den eventuelle støtte nedsættes, såfremt tørstofindholdet af berettigede tekniske årsager udgør 4% eller derover, men er lavere end det krævede minimumsindhold af fedtfrit tørstof. Det fremgår af disse bestemmelser, at tørstofindholdet i kærnemælk ikke må ændres.

18 Det kan herefter fastslås, at ovennævnte fællesskabsbestemmelser, for så vidt angår ydelse af støtte til kærnemælk, vedrører det pågældende mælkebiprodukt, således som det opstår ved den oprindelige forarbejdning af mælk til smør, uden yderligere behandling, selv om der ikke er tale om en egentlig tilsætning af et stof, der ikke stammer fra mælk, men blot om en inddampning eller en fortynding.

19 Det af den nationale ret forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at Rådets forordning (EØF) nr. 986/68, jfr. Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68, skal fortolkes således, at ydelse af den deri fastsatte støtte er betinget af, at kærnemælk ikke tilsættes noget stof, der ikke findes i mælk, og af, at den kærnemælk, som opstår ved forarbejdningen af mælk til smør, ikke undergår nogen supplerende behandling.

Sagens omkostninger

20 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, er er forelagt af College van Beroep, Haag, ved kendelse af 4. september 1987, for ret:

Rådets forordning (EØF) nr. 986/68, jfr. Kommissionens forordning (EØF) nr. 1105/68, skal fortolkes således, at ydelse af den deri fastsatte støtte er betinget af, at kærnemælk ikke tilsættes noget stof, der ikke findes i mælk, og af, at den kærnemælk, som opstår ved forarbejdningen af mælk til smør, ikke undergår nogen supplerende behandling.

Koopmans Kakouris Diez de Velasco

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. juni 1989.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

T. Koopmans
Formand for Fjerde Afdeling